

إِضَاءَةٌ مِنْ نُبُوَّةِ يُوسُفَ عَ رُوْشَنْگَرِي از نبوّت یوسف ع

الآن، نعود إلى التركيز في ذكر يوسف عليه السلام في القرآن كنبي لا كمرسل، أي على علاقته مع الله أو ارتباط قضيته بالله، لا على ارتباط قضيته بالناس وتبلیغهم، وقبل بيان الحكمة من ذلك (ومع أنها اتضحت مما سبق)، يجب أن نلاحظ أن نبوة يوسف عليه السلام كانت الرؤيا والكشف محوراً أساسياً فيها، فهو يرى رؤيا السجين يرى رؤيا فرعون يرى رؤيا وكلها بالنتيجة تؤيد أحقيته بنبوته ورسالته.

اکنون بازمی‌گردیم به این مطلب که در قرآن، نبی بودن حضرت یوسف ع مورد تأکید و تمرکز قرار گرفته است و نه فرستاده بودنش؛ یعنی ارتباط او با خداوند یا ارتباط ماجرای او با خداوند، نه ارتباط وظایف او با مردم و تبلیغ آنان. پیش از بیان حکمت این موضوع (با اینکه با توجه به مطالب پیشین، واضح می‌باشد) باید به این نکته توجه داشته باشیم که در نبوت یوسف ع رؤیا و مکافسه در مرکز قرار دارد و محور اصلی می‌باشد. او رؤیا می‌بیند، زندانی رؤیا می‌بیند و فرعون رؤیا می‌بیند و همه‌ی آنها حقانیت یوسف ع و نبوّت او و رسالتش را تأیید می‌کنند.

إذن، فالرؤيا طريق لوحى الله إلى يوسف، والرؤيا طريق لإثبات نبوة يوسف ع رسالته ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولاً كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ﴾ (غافر: ۳۴)، ومن البينات الرؤيا التي رأها كثيرون تؤيد نبوة يوسف.

بنابراین رؤیا راهی برای وحی الهی به یوسف، و همچنین رؤیا، راهی برای اثبات پیامبری و رسالت یوسف ع می‌باشد. «(و یوسف پیش از این با دلایل روشن بر شما مبعوث شد و شما از آنچه آورده بود، همچنان در شک می‌بودید. چون یوسف بمدد، گفتید: خداوند پس از او دیگر پیامبری نخواهد فرستاد؛ خدا گزاف کار شک‌آورنده را اینگونه گمراه می‌سازد)». و از نشانی‌های رؤیا که بسیاری دیدند، نبوت یوسف تأیید می‌شود.

وإذا عرفنا أن يوسف في زمان ظهور الإمام المهدي ع هو وصيه (اليمني)، فقولهم (عليهم السلام): إن فيه سنة من يوسف وهي السجن، قطعاً ليست في الإمام المهدي ع، لأنه لا يسجن كما هو معروف، بل هي في المهدي الأول (اليمني)، إذن فلا بد أن تتكرر مع المهدي الأول قصة يوسف ع (بل وقصص الأنبياء والآئمة (عليهم السلام))، فتكون الرؤيا محوراً أساسياً لإثبات حقه، كما كانت محوراً أساسياً لإثبات حق يوسف ع.

حال اگر بدانیم که در زمان ظهور امام مهدی ع یوسف، همان وصی ایشان (یمانی) میباشد، پس سخن ائمه (علیهم السلام): «در او سنتی از یوسف است که همان زندان میباشد»، به طور قطع و یقین در مورد امام مهدی ع نمیباشد؛ چرا که همان طور که معروف است، ایشان ع زندانی نمیشود؛ بلکه این مورد در خصوص مهدی اول (یمانی) صادق میباشد. بنابراین باید داستان یوسف ع با مهدی اول نیز تکرار شود (و حتی داستان‌های پیامبران و امامان (علیهم السلام)) و در نتیجه رؤیا، محور اصلی اثبات حقانیت او باشد؛ همان طور که محور اصلی اثبات حقانیت یوسف بود.

• عن عبد الله بن عجلان، قال: (ذكروا خروج القائم ع عند أبي عبد الله ع فقلت: كيف لنا نعلم ذلك؟ فقال ع: يصبح أحدكم وتحت رأسه صحيفة عليها مكتوب: طاعة معروفة اسمعوا وأطِيعوا) [١]، وهذه الصحيفة هي رؤيا رأها النائم قبل أن يستيقظ صباحاً.

• عبد الله بن عجلان میگوید: در حضور ابا عبدالله امام صادق ع یادی از خروج قائم ع به میان آمد. عرض کرد: ما چگونه این موضوع را میفهمیم؟ ایشان ع فرمود: «کسی از شما شب را به صبح میرساند در حالی که زیر سرش نامه‌ای است که روی آن نوشته شده است: اطاعتی نیکو؛ بشنوید و اطاعت کنید». این نامه، همان رؤیایی است که فرد خوابیده پیش از بیدار شدنش صبح هنگام میبیند.

- عن البيزنطي، قال: (سألت الرضا عن مسألة الرويا، فأمسك ثم قال ع: إنا لو أعطيناكم ما تريدون لكان شرًا لكم وأخذ برقبة صاحب هذا الأمر ع) [٢]، أي أن الرويا مرتبطة برقبة صاحب هذا الأمر، أي أن الرويا دليل يدل المؤمنين على المهدى الأول.

• بزنطی می‌گوید: از امام رضا ع در مورد مسئله‌ی رؤیا پرسیدیم. ایشان درنگی نمود و فرمود: «اگر آنچه را می‌خواهید به شما بدهیم، برایتان شرّ می‌شود و گریبان صاحب الامر را می‌گیرید»؛ یعنی رؤیا با گریبان صاحب الامر ارتباط دارد؛ یعنی رؤیا دلیلی است که مؤمنان را به مهدی اول دلالت می‌کند.

• عن أبي بكر الحضرمي، قال: (دخلت أنا وأبان على أبي عبد الله ع
وذلك حين ظهرت الرأييات السود بخراسان، فقلنا: ما ترى، فقال: اجلسوا
في بيوتكم فإذا رأيتمونا قد اجتمعنا على رجل فانهدوا إلينا بالسلام) [٣]
واجتماع أهل البيت (عليهم السلام) على رجل في زمن الظهور لا يكون إلا في
الرؤيا.

۰ . ابوبکر حضرتی می‌گوید: من و ابان خدمت ابا عبدالله امام صادق ع رسیدیم و این موضوع زمانی بود که پرچم‌های سیاه در خراسان ظاهر شده بود. عرض کردیم: نظرتان چیست؟ ایشان ع فرمود: «در خانه‌هایتان بنشینید. آن هنگام که دیدید ما بر مردی اجتماع کردیم، با سلاح به سوی ما بستایید». اجتماع و گرد آمدن اهل بیت (علیهم السلام) بر مردی در هنگام ظهر، فقط از طریق رؤایا امکان‌پذیر است.

إذن، فالحكمة من ذكر نبوة يوسف وعلاقته مع وحي الله، والرؤيا منه بالخصوص، هو لِيُسْتَفَدَّ مِنْهَا النَّاسُ وَالْمُؤْمِنُونَ بِالْخُصُوصِ، فَالسَّنَةُ الْإِلَهِيَّةُ لَا تَتَبَدَّلُ ﴿سُنْنَةُ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلٍ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنْنَةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (الفتح: ٢٣).

بنابراین حکمت از بیان کردن نبوّت یوسف ع و ارتباط آن با وحی خداوند و به خصوص رویای از جانب او، بهره‌مند شدن مردم و به ویژه مؤمنان

می باشد، و سنت الهی را تغییری نیست. «(این سنت خداوند است که از پیش، چنین بوده، و در سنت خدا دگرگونی نخواهی یافت)».

فالسجينان کانا مع یوسف ع وأحدهما مؤمن ونجا مع یوسف ع وفاز بخیر الدنيا والآخرة، والثاني کافر وصلب وأكلت الطير من رأسه، وكذلك مع عیسی ع او مع شبیه عیسی ع (المصلوب) بالخصوص تكرر السجينان وصلبا معه، وأحدهما مؤمن سقي من خمر الجنة بعد صلبه وموته، والثاني کافر صلب وأكلت الطير من رأسه، وهكذا تتكرر القصة على هذه الأرض، وتتكرر نفس المقدمات ونفس النتائج والمعطيات ولكن: ﴿يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهِنُونَ﴾ (یس: ۳۰).

دو زندانی همراه یوسف ع بودند؛ یکی از آنها مؤمن بود و با یوسف ع نجات پیدا کرد و به خیر دنیا و آخرت رسید و دومی، کافر بود و به دار آویخته شد و پرندگان از سرش خوردند. به همین صورت به همراه حضرت عیسی ع یا به طور دقیق‌تر همراه شبیه عیسی ع (که به صلیب کشیده شد) دو زندانی تکرار و به همراهش به صلیب کشیده شدند؛ یکی از آن دو مؤمن بود و پس از به صلیب کشیده شدن و مرگش، از شراب بهشتی سیراب شد و دومی که کافر به صلیب کشیده شد و پرندگان از سرش خوردند. این داستان همچنان در این زمین تکرار و همان مقدمات انجام و همان نتایج و دست‌آوردها حاصل می‌شود؛ ولی «ای دریغ بر این بندگان! هیچ فرستاده‌ای به سوی آنها نیامد مگر آنکه به سخره‌اش گرفتند!».

((]- ([منتخب الأنوار المضيئة للسيد بهاء الدين النجفي: ص ۳۱۱، کمال الدين وتمام النعمة: ص ۶۵۴])

([٢]) - ([قرب الإسناد: ص ٣٨٠ .])

([٣]) - ([كتاب الغيبة - النعماني: ص ٢٠٣ ، بحار الأنوار: ج ٥٢ ص ١٣٨ - ١٣٩ .])

الفهرس

إضاءات من مسيرة يوسف ع	-
إضاءة من رؤيا يوسف ع	-
إضاءة من فاتحة سورة يوسف	-
إضاءة من قصة ابني آدم وإخوة يوسف ع	-
إضاءة من الجب	-
إضاءة من الابتلاء الواقع في الطريق إلى الله	-
إضاءة من السجن	-
إضاءة من رؤيا ملك مصر	-
إضاءة من نبوة يوسف ع	-
الفهرس	-

والحمد لله رب العالمين